

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 24. Continuatur causa Templariorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

nensisque diœcesum. Sic Papa Episcopi sumptus compensavit.

Sæcul. XIV.
A.C. 1308.

§. XXIV.

Continuatur causa Templariorum.

Rex Philippus Pulcher causam Templariorum considerate discuti cupiens consuluit Theologicam facultatem Parisinam: quæ respondit per decretum datum die Virginis ab Angelo salutatæ *Dupui. Templ. p.78.*

25 Martii an. 1307, nimirum an. 1308 ante Pascha. Decreti summa erat hæc: In causa hæreseos neminem plectere potest Judex profanus, nisi hunc roget Ecclesia accusatum destituens. Veruntamen in necessitate vel imminente periculo Judex profanus potest reum capere, ut eum Ecclesiæ tradat. Pro Religiosis ac Exemptis habendi sunt ii, qui professi sunt Ordinem militare ab Ecclesia institutum. Eorum bona reservari debent usibus, ad quos destinata fuere.

Rex iterum cum Papa colloqui volebat: ideoque senatum Cæsaroduni habuit primo post Pascha mense scilicet Majo. Illuc e cunctis prope regni urbibus & castellanorum Dynastarum terris oratores convocavit tum nobiles tum plebejos. Etenim, ne sua agendi ratio in re tanti momenti carperetur, statuerat

C. Nang. p. 628. Bal. to. I. p. II. 12.

.XIV. l. 105. - 30

.Sæcul. XIV.

.A. C. 1208.

non solum Nobiles ac litteratos, verum etiam cives aliosque laicos adhibere in consilium. Propemodum cuncti, postquam Templariorum confessiones viderant, censabant morte dignos: & Universitas Parisina, præsertim Doctores Theologiæ sententiam diserte rogati sunt, iussique mittere confessionem Magni Magistri, & aliorum quorundam e præcipuis Equitibus. Itaque conventum generalem egerunt sabbato post Ascensum Domini 25 Maji: & miserunt Regi confessionem petitam cum exemplari epistolæ Magni Magistri, qua universos Fratres suos edocebat se illud & illud esse confessum; & ipsos debere tantundem facere. Universitas Regi significavit etiam standum iudicio Romanæ curiæ, cuius esset iudicare de vita Religiosorum, de hæresibus, atrocibusque delictis.

Rex Pictavium venit cum suis fratribus, filiisque ac toto consilio. Lente & accurate res ponderabatur coram Cardinalibus: omnesque rationes pars utraque proponebat, pontificia nimirum ac regia: denique ita convenit, ut Rex cunctos Templariorum redditus acciperet conservaretque, donec cum Papa decrevisset, quid iis esset faciendum; Equites non puniret nisi ex consensu Papæ; custodiri autem porro curaret alique proven-

proventibus Ordinis usque ad concilium ^{Sæcul. XIV.}
 generale, quod tum statutum est. In A.C. 1308.
 terea dum Rex Pictaviæ erat, vocabantur
 illuc Magnus Magister & complures Equi-
 tes, Papæ Regisque voluntatem au-
 dituri: sed modico post tempore ad pri-
 mos carceres suos reducti sunt.

§. XXV.

Quæstio Cainonensis.

Cum aliqui horum Equitum advenire
 Pictavium non potuissent, sed ægri
 mansissent Cainone in Turonia, Papa
 tres illuc Cardinales misit, qui quæstio-
 nem de illis haberent. Equites erant
 quinque, Magnus Magister Templi, Be-
 neficiarius in Cypro, Inspector Galliæ, ac
 duo Beneficarii in Aquitania & Norman-
 nia. Cardinales erant Berengarius Fre-
 dolius, Stephanus Susius, & Landolphus
 Brancacius. Sabbato post assumptam
 in cœlum SS. Virginem 17 Augusti ac-
 cersito Beneficario Cyprio malefactis,
 de quibus Ordo infamatus esset, expositis
 injunxere juramentum. Agnito delicto
 suo falsus est se defecisse a Domino
 Nostro, & juxta crucem spuisse.
 Beneficiarius Normannicus abdicatio-
 nem fidei pariter est confessus. Dein,
 cum Beneficarii Pictonicus, Normanni-
 cus, & Aquitanicus simul essent, Picto-
 nicus,

Dupui. p. 118

Bal. to. 2.

p. 121.